

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 5115234722
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5115234722.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: HATRIX, s.r.o., so sídlom Letná 68, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 36 483 770, zastúpeného LEGAL POINT s.r.o., so sídlom advokátskej kancelárie Nemocničná 979, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 47 253 495 proti žalovanému: Spiš Invest, s.r.o., so sídlom Dolný Vâl 70, 010 01 Žilina, IČO: 36 415 201, o zaplatenie 32.928,74 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina, pod sp. zn. 38Cb/508/2015, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. januára 2020, č. k. 14Cob/163/2019 - 218, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 11. apríla 2017, č. k. 38Cb/508/2015-111, v poradí I. výrokom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 32.928,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 2.566,08 Eur od 18.04.2015 do 01.12.2015, zo sumy 2.488,32 Eur od 17.05.2015 do 01.12.2015, zo sumy 2.571,26 Eur od 15.06.2015 do 01.12.2015, zo sumy 2.488,32 Eur od 14.07.2015 do 01.12.2015, zo sumy 2.571,26 Eur od 16.08.2015 do 18.05.2016, zo sumy 2.571,26 Eur od 15.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 17.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 17.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 15.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 11.01.2016 do zaplatenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 15.02.2016 do zaplatenia, zo sumy 2.405,38 Eur od 14.03.2016 do zaplatenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 17.04.2016 do zaplatenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 15.05.2016 do zaplatenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 14.06.2016 do zaplatenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 18.07.2016 do zaplatenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 19.08.2016 do zaplatenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 16.09.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v

rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 03. decembra 2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 20.316,08 Eur s poplatkom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 2.566,08 Eur od 18.04.2015 do zaplataenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 17.05.2015 do zaplataenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 15.06.2015 do zaplataenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 14.07.2015 do zaplataenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 16.08.2015 do zaplataenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 15.09.2015 do zaplataenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 17.10.2015 do zaplataenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 17.11.2015 do zaplataenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur a trovy konania. Rozšírenie žaloby o sumu 7.630,84 Eur písomným podaním z 18. februára 2016 a čiastočné späťvzatie žaloby o sumu 10.113,98 Eur z 16. februára 2016 boli uskutočnené žalobcom pred doručením žaloby žalovanému.

2.1. Na odôvodnenie uplatneného nároku uviedol, že žalobca a žalovaný uzavreli Zmluvu o ochrane majetku dňa 01. júna 2013 (ďalej aj len „Zmluva“), na základe ktorej bol žalobca povinný vykonávať ochranu objektu a majetku špecifikovaného v Zmluve a žalovaný bol povinný platiť za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní na základe mesačných faktúr vystavených žalobcom. Medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako odberateľom tak vznikol obchodno-závazkový vzťah, pričom Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a ku dňu podania žaloby nebola ukončená. Žalobca si riadne a včas splnil povinnosti zo Zmluvy, následne poskytnuté služby žalovanému vyúčtoval riadne vystavenými faktúrami. Žalovaný uhradil faktúry za mesiace január a február 2015 dňa 25. marca 2015. Ďalšie vystavené faktúry celkom v sume 20.316,08 Eur žalovaný neuhradil. S odkazom na dojednanie strán, ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 396c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 Nariadenie vlády č. 21/2013 Z. z. si žalobca zároveň uplatnil nárok na poplatok z omeškania v zmysle Zmluvy vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur.

2.2. Žalobca k vyjadreniu žalovaného zo dňa 26. septembra 2016 potvrdil, že žalovaný dňa 17. mája 2016 uhradil žalobcovi sumu 2.571,26 Eur a v uvedenej časti vzal žalobu späť. Konanie v časti o zaplataenie sumy 2.571,26 Eur bolo zastavené uznesením okresného súdu vyhláseným na pojednávaní dňa 11. apríla 2017. V obsahu písomného vyjadrenia z 26. septembra 2016 zároveň žalobca poukázal na ďalšie neuhradené faktúry a v nadväznosti na uvedené písomným podaním doručeným súdu dňa 29. septembra 2016 rozšíril žalobu o zaplataenie sumy 17.667,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 2.405,38 Eur od 14.03.2016 do zaplataenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 17.04.2016 do zaplataenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 15.05.2016 do zaplataenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 14.06.2016 do zaplataenia, zo sumy 2.488,32 Eur od 18.07.2016 do zaplataenia, zo sumy 2.571,26 Eur od 19.08.2016 do zaplataenia a zo sumy 2.571,26 Eur od 16.09.2016 do zaplataenia. Uvedená zmena žaloby bola pripustená uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 11. apríla 2017.

3. Súd prvej inštancie vyhodnotil záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako vzťah obchodno-právny podľa ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, konkrétne ako nepomenovanú zmluvu uzatvorenú podľa ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Predmetom konania v prejednávanej veci bol žalobcom uplatnený nárok na zaplataenie ceny zmluvného plnenia na základe Zmluvy za obdobie od marca 2015 do augusta 2016 vyúčtovaný faktúrami, predloženými v priebehu konania žalobcom. Ako príslušenstvo pohľadávky si žalobca uplatnil nárok na poplatok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy denne. Omeškaním žalovaného zároveň vzniklo žalobcovi v súlade s ust. § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 Eur.

4. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v konaní nebolo sporné, že v danom období zmluvný vzťah medzi stranami, založený zmluvou, trval, kedy tento zanikol až na základe výpovede zmluvy o ochrane majetku. V priebehu konania žalovaný nerozporoval cenu zmluvného plnenia, ktorá bola vyúčtovaná žalobcom jednotlivými faktúrami, konkrétne nerozporoval jej výšku, ani skutočnosť, že v dotknutom období žalobca žalovanému zmluvné plnenie na základe Zmluvy poskytoval. Na základe vykonaného dokazovania a z dôvodu, že žalovaný v rámci procesnej obrany neuviedol žiadne

konkrétne námietky, ktorými by relevantne spochybnil právny základ alebo výšku žalobcom uplatneného nároku, mal súd preukázaný žalobcom uplatnený nárok za skutkovo a právne dôvodný a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Zároveň súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací, uznesením zo dňa 30. januára 2020, č. k. 14Cob/163/2019-218, odvolanie žalovaného odmietol a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

5.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že okresný súd písomné vyhotovenie rozsudku č. k. 38Cb/508/2015-111 zo dňa 11. apríla 2017, doručoval stranám konania, t. j. žalobcovi (do rúk jeho zvoleného právneho zástupcu) a priamo žalovanému (nakoľko v čase písomného vyhotovenia rozhodnutia a jeho následného doručovania nebol zastúpený právnym zástupcom). Z pripojenej elektronickej doručky, nachádzajúcej sa na č. l. 122 spisu bolo nepochybne zistené, že napadnutý rozsudok bol žalovanému doručený, a to do jeho elektronickej úradnej schránky spôsobom doručenia do vlastných rúk už dňa 29. júla 2017, a nie až dňa 04. januára 2018 ako mylne uvádzal žalovaný v podanom odvolaní (č. l. 139 spisu), v ktorej súvislosti poukázal odvolací súd na ust. § 30 ods. 5 z. č. 305/2013 Zb. Zákona o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o e-Governmente“). Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 38Cb/508/2015-111 zo dňa 11. apríla 2017 tak žalovanému začala plynúť nasledujúcim dňom, t. j. 30. júla 2017 (nedeľa) a posledný deň takejto lehoty pripadol na 14. augusta 2017 (pondelok) aj s poukazom na § 121 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Žalovaný v podaní zo dňa 18. januára 2018 (č. l. 139 spisu) využil možnosť podania odvolania v listinnej podobe a podľa údajov na obálke č. l. 144 spisu ho odovzdal na poštovú prepravu dňa 19. januára 2018, teda po uplynutí 15-dňovej odvolacej lehoty. Preto odvolací súd podľa § 386 písm. a) C. s. p. odvolanie žalovaného odmietol ako oneskorene podané.

5.2. Pre úplnosť dal odvolací súd do pozornosti žalovaného i uznesenie odvolacieho súdu č. k. 13Cob/144/2018-195 zo dňa 13. februára 2019, v zmysle ktorého zvýraznil tú skutočnosť, že právnickej osobe so sídlom na území Slovenskej republiky a zapísanej do obchodného registra, teda aj žalovanému, bola elektronickej schránka automaticky aktivovaná na doručovanie najneskôr 01. júla 2017 (v zmysle ust. § 60e zákona o e-Governmente) a súd ako orgán verejnej moci mal a má povinnosť doručovať zásielky výlučne elektronicke, a to do aktívnych elektronickej schránok. V súvislosti s doručovaním do elektronickej schránky je dôležité to, že účinky doručenia takto zasielaných písomností sú rovnaké, ako keby k ich doručeniu došlo klasickou poštou, t. j. od doručenia plynú lehoty na uskutočnenie úkonov na podanie opravných prostriedkov. Žalovaný v podanom návrhu nenamietal neexistenciu aktivovanej elektronickej schránky v čase, keď mu okresný súd doručoval rozsudok č. k. 38Cb/508/2015-111 zo dňa 11. apríla 2017. Predmetný rozsudok bol doručovaný do elektronickej schránky žalovaného (právnickej osoby zapísanej v obchodnom registri), a to spôsobom doručenia v zmysle ust. § 29 ods. 2 a 3 v spojení s ust. § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente. V súvislosti s konaním právnickej osoby, poukázal krajský súd na ust. § 13 ods. 1 veta druhá Obchodného zákonníka, podľa ktorého právnická osoba koná štatutárnym orgánom (jeden alebo viac konateľov) alebo za ňu koná zástupca. Z ust. § 135a ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka vyplýva, že konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmom spoločnosti a všetkých jej spoločníkov a pokiaľ si žalovaný ako právnická osoba nezabezpečil, aby jej štatutárny orgán, resp. ním poverená osoba mala prístup do elektronickej schránky, ktorá povinnosť vyplynula pre právnickú osobu dňom 01. júla 2017, a to v zmysle ust. § 13 ods. 4 zákona o e-Governmente, nebolo možné toto konanie žalovaného vyhodnotiť so záverom, že si objektívne nemohol prevziať elektronickej správu z dôvodov, ktoré nenastali na jeho strane alebo jeho pričinením. Odvolací súd (v zhode so súdom prvej inštancie) rovnako nezistil dôvody pre postup v zmysle ust. § 33 ods. 1 písm. b) zákona o e-Governmente, nakoľko žalovaný netvrdil a ani nepreukázal, že mal znemožnený prístup do jeho elektronickej schránky v čase doručovania a ani inú relevantnú okolnosť brániacu mu v prevzatí predmetného rozsudku doručovaného okresným súdom."

5.3. V zmysle vyššie uvedeného krajský súd odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 38Cb/508/2015-111 uznesením zo dňa 11. apríla 2017 odmietol primárne pre zmeškanie odvolacej lehoty, z ktorého dôvodu nebol vytvorený priestor pre zaobranie sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku, resp. dôvodnosťou podaného odvolania žalovaného.

6. Proti odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť - bez uvedenia akýchkoľvek bližších konkrétností- odôvodnil tým, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 písm. f/ C. s. p.).

7. Okrem dovolacieho dôvodu podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., dovolateľ namietol aj dovolacie dôvody podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C. s. p., v súvislosti s otázkou účinkov elektronického doručovania do dátovej schránky právnickej osoby a s tým spojeným analogickým aplikovaním fikcie doručenia navrhnúc, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zo dňa 30. januára 2020, č. k. 14Cob/163/2019-218, zrušil, vec vrátil na opätovné prejednanie a súčasne požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia krajského súdu.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) [(ust. § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal žalobca zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 2 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

9. Podľa ust. § 427 ods. 1 prvá veta C. s. p., dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu (t. j. strane, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vydané - pozn. dovolacieho súdu) na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

10. Podľa ust. § 121 ods. 3 C. s. p., lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

11. Podľa ust. § 125 ods. 1 C. s. p., možno podanie urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

12. Podľa ust. § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

13. Otázka posúdenia včasnosti podania dovolania patrí - tak ako aj posúdenie ostatných podmienok pre uskutočnenie dovolacieho prieskumu - do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

14. Ako z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, dňom - v ktorom nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty na podanie dovolania - sa rozumie deň, kedy bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené oprávnenej osobe (dovolateľovi). Posledný deň zákonom určenej dvojmesačnej lehoty sa svojim číselným označením zhoduje s dňom, kedy bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené dovolateľovi.

15. Civilný sporový poriadok - na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 - viaže plynutie lehoty na podanie dovolania na okamih doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu (a nie na právoplatnosť rozhodnutia).

16. Ak bolo dovolanie podané po uplynutí zákonom určenej lehoty, predstavuje to zákonný dôvod pre

odmietnutie dovolania dovolacím súdom podľa ustanovenia § 447 písm. a/ C. s. p.

17. V rozhodovanej veci bolo uznesenie odvolacieho súdu doručené žalovanému v súlade s ust. § 110 ods. 1 prvá veta C. s. p. dňa 13. marca 2020, ako to vyplýva z doručky pripojenej na č. l. 224 spisu. Posledný deň lehoty na podanie dovolania pre žalovaného v predmetnom spore by tak bol v súlade s ust. § 427 ods. 1 C. s. p., v spojení s ust. § 121 ods. 3 C. s. p., deň 13. máj 2020.

17.1. Žalovaný však podal dovolanie osobne na súde až dňa 30. júna 2020 o 14:15 hod. (pečiatka podateľne na č. l. 241 spisu), tvrdiac, že v súlade s ust. § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, do 30. apríla lehota na podanie dovolania neplynula. S uvedeným tvrdením sa však dovolací súd nestotožňuje. Od momentu účinnosti zákona č. 62/2020 o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, dňa 27. marca 2020 sa prerušuje plynutie lehoty v konkrétnom prípade. Plynutie prerušenej lehoty bude pokračovať po 30. apríli 2020, t. j. od 01. mája 2020.

17.2. V tomto prípade začala žalovanému 2-mesačná lehota na podanie dovolania plynúť dňom doručenia uznesenia odvolacieho súdu, teda 13. marca 2020 a v zmysle ust. § 427 ods. 1 C. s. p. by uplynula dňa 13. mája 2021, teda o 61 dní. Nakoľko dňa 27. mája 2020 (teda po 14. dňoch od začiatku plynutia lehoty) došlo k jej zákonnému prerušeniu a opätovne začala plynúť až dňom 01. mája 2020, koniec jej plynutia (61. deň od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu) dopadá na deň 15. júna 2020, ktorý bol pre žalovaného posledným dňom na podanie dovolania. Na záver najvyšší súd dodáva, že dovolanie bolo možné podať aj v čase, keď lehota neplynula.

18. Na základe uvedeného preto dovolací súd konštatuje, že žalovaný podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie dovolania.

19. Najvyšší súd z tohto dôvodu dovolanie žalovaného odmietol podľa ust. § 447 písm. a/ C. s. p., ako oneskorene podané.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.